

Calea spre Dumnezeu

„Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis” (Ioan XVII, 3)

Existența Lui Dumnezeu constituie fundamentul fiecărei religii, ce se desfașoară între două persoane, una obiectivă, adică Dumnezeu și alta subiectivă, adică omul. Ortodoxia este calea spre Dumnezeu, calea adevărului creștin, a credinței și a vieții sfinte. Noi ne numim creștini ortodocși, fiindcă mergem pe calea arătată de Mântuitorul Hristos, de Sfinții Apostoli, pe calea Bisericii, întemeiată de ei.

Întreaga creație, de la faptele cele mai mici, până la cele mai mari, de la începutul lumii până astăzi, mărturisesc înțelepciunea, bunătatea, prezența și puterea Creatorului în tot ceea ce există. Despre existența Lui Dumnezeu, îi vorbește creștinului atât mintea, cât și Inșuși Cuvântul Lui Dumnezeu revelat, cuprins în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție.

Îl vedem pe Dumnezeu pe calea naturală (catafatică) prin lucrarea mâinilor Sale, a lucrurilor inconjurate și vedem tot înțelepciunea și tot știința, mărturisind: „Mare este Doamne și minunate sunt faptele Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda măririi Tale”, sau cum spune psalmistul: „Cerurile spun măria Lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tare” (Psalm 18, 1). Dar nu este suficient pentru desăvârșire, căci Mântuitorul spune: „Nu oricine-Mi zice, Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce va face voia Tatălui Meu, Celui din ceruri (Matei VII,21).

Îl vedem și îl simțim pe Dumnezeu pe calea supranaturală (apofatică), o cale ce ține de împlinirea sufletului, de progresul spiritual și moral, de felul cum te apropii de asemănarea cu Dumnezeu. Dar cea mai mare cunoaștere este prin adevărată trăire. Aici ne ajută rugăciunea, credința și faptele bune.

Cu aceste trei cai, au umblat toți sfinții și au ajuns la cea mai înaltă treaptă de unire cu Dumnezeu. Rugăciunea este semnul credinței. Dintre acestea, „nimic nu lipsește pe om de Dumnezeu, mai mult ca rugăciunea”(Sfinții Părinți). La întrebarea apostolilor: „Doamne învațane să ne rugăm”, Domnul Hristos i-a învățat rugăciunea „Tatăl nostru”, ce cuprinde esența întregii învățături și ale tuturor raporturilor dintre om și Dumnezeu. Ne învață iubirea, bunătatea, iertarea, atribute care aparțin Lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt s-a pogorât peste Apostoli, când aceștia erau la rugăciune (Fapte 4, 31). Faptele bune completează rugăciunea și așa împlinim cuvintele Sf. Pavel care spune: „credința fără fapte este moartă” (Iacob 2, 26).

Dacă ne întrebăm: cum să-L primim pe Dumnezeu? Sfânta învățatură creștină ne răspunde prin faptul că noi deja îl primim pe Dumnezeu prin botezul, dar rămâne în noi, atât cât îl păstrăm. Dumnezeu întretre în persoane, adică Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, este chipul după care a fost creat omul. Aceasta înseamnă comuniune și dragoste. La aceste însușiri sufletului suntem chemați și noi, după cum spune și Sfântul Pavel: „De astăzi în limbile oamenilor și ale îngerilor dar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunătoare și chimval răsunător”(Corinteni XII).

Dumnezeu, prin Duhul Sfânt se îngrijeste de toate sufletele curate și bune, de cei care vin cu credința la Biserică, de cei care își pleacă genunchii și inimile la rugăciune, pentru a primi binecuvântarea cerească.

„Trupul Lui Hristos” care este biserica, actualizeaza viata de comuniune cu Dumnezeu, ne cheama sa fim prezenti la sfintenie, la o viata noua, viata in Hristos, unde lucreaza Duhul Sfânt, care ne lumineaza si calauzeste spre Imparatia cea vesnica.

Ne numim crestini prin faptele noastre, nu numai ca am fost botezati. Acest, templu al Duhului Sfânt” pe care il purtam, sa pastreze sfintenia, dragostea de Dumnezeu si de semeni. Sa ne rugam, ca niciodata sa nu incetam a fi templu al Lui Dumnezeu si ca Duhul Sfânt sa nu se departeze de la noi, ci sa ramana pentru intarire, sfintenie si mantuire :,, Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri”(Matei V,16).

Preot Paroh Liviu Alexandrescu